

22. neděle v mezidobí rok A (2023)

1. čtení - Jer 20,7-9

Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést; byl jsi silnější než já a přemohls mě! Celý den jsem na posměch, všichni se mi vysmívají. Kdykoli mluvím, musím křičet, ohlašovat násilí a zpuštění; Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou a posměchem po celý den. Řekl jsem si: „Nebudu se již o něho starat, nebudu již mluvit jeho jménem.“ Tu se (Hospodinovo slovo) stalo v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech; snažil jsem se ho snést, ale nebylo to možné.

Mezizpěv – Žl 63,2.3-4.5-6.8-9

Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!

Bože, ty jsi můj Bůh,
snažně tě hledám,
má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo
jak vyprahlá, žíznivá, bezvodá země.

Tak toužím tě spatřit ve svatyni,
abych viděl tvou moc a slávu.
Vždyť tvá milost je lepší než život,
mé rty tě budou chválit.

Tak tě budu velebit ve svém životě,
v tvém jménu povznesu své dlaně k modlitbě.
Má duše se bude sytit jak tukem a morkem,
plesajícími rty zajásají ústa.

Neboť stal ses mým pomocníkem
a ve stínu tvých křídel jásám.
Má duše lne k tobě,
tvá pravice mě podpírá.

2. čtení – Řím 12,1-2

Přinášejte sami sebe v oběť živou.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybízím: přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. A nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohulibé a dokonalé.

Zpěv před evangeliem – srov. Ef 1,17-18

Aleluja. Otec našeho Pána Ježíše Krista ať osvítl naše srdce, abychom pochopili, jaká je naděje těch, které povolal. Aleluja.

Evangelium – Mt 16,21-27

Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane! To se ti nikdy nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Homilie

Drazí bratři a sestry!

Každodenní život, nudné činnosti, nemoci, utrpení, samota, problémy doma i v práci... - to je naše každodenní námaha, šedá realita, která často připomíná stoupaní po "křížové cestě". Toto každodenní úsilí pro nás jako Ježíšovy učedníky může být břemenem, jakýmsi balastem, který drtí a ničí, ale také může být – a dokonce by mělo být – prostředkem, který vede ke Kristu, k Bohu.

V životě nejsou jednoduché volby. Každá volba, kterou v životě uděláme, má svůj čas, své místo a svou cenu. Podívejme se tedy na Ježíšova slova a zkusme se zamyslet nad tím, jaké jsou podmínky pro následování Krista.

"Kdo chce jít za mnou..."

Ježíš zve všechny, kteří ho chtějí následovat, aby žili tichý, chudý život plný těžkostí. Vyzývá nás k námaze, která nás může stát mnoho, která může být dokonce zaplácena mnoha slzami, ale jen proto, aby nám později dala štěstí – skutečné štěstí, které se nedá srovnat s ničím, co zažíváme zde na zemi.

Přestože je pozvánka adresována všem, ne každý toto volání slyší. Proto Ježíš dává určité podmínky, které musí být splněny, abychom Ho mohli skutečně následovat.

„Zapři sám sebe“

Je snadné obdivovat Ježíše, který uzdravuje, dělá zázraky a křísí mrtvé. Je pak snadné dávat sliby jako: "Půjdu za tebou." Trik však spočívá v následování náročného Ježíše, který vyžaduje, abychom zapřeli sami sebe, vzdali se vlastních plánů, tužeb a ambicí.

Velmi často chceme život plný úspěchu, nejlépe ve světle reflektorů. A Ježíš nás vybízí, abychom se přesunuli do stínu, abychom rezignovali z toho, že jsme středem zájmu ve společnosti, oceňovaní ostatními, oblíbení a obdivovaní pro některé z našich vlastností. Nejen, aby uhnul z cesty, ale...

"Ať vezme svůj kříž a následuje mě"

Je pro nás těžké vzít na sebe kříž našich každodenních slabostí, neúspěchů, bolestných zážitků, dramat nebo neštěstí, které se nám přihodí.

Kdo chce opravdu vzít svůj kříž, musí přijmout vše, co nám život přináší, každou jeho vteřinu, bez ohledu na to, co je a co s sebou přinese. A ačkoliv vždy bude v nás vnitřní vzpoura a strach, máme přijmout svůj kříž s ochotou a radostí; i přes

strach a možná i sklíčenost, která nás provází, zkusme k tomuto křížku přijít a vzít ho s úsměvem a láskou. Obejměte Kristův kříž a pocíťte jeho sílu a lásku, která z něj plyne. A následujme Krista na „křížové cestě“ každodenních bojů, výzev a těžkostí.

Když nás Bůh stvořil, dal nám svobodu a schopnost svobodně se rozhodovat, činit obvykle obtížná rozhodnutí. A v této své svobodě můžeme odmítnout podmínky dané Ježíšem, protože se nám zdají příliš těžké, nad naše síly a možnosti. Můžeme si vybrat jinou cestu, protože chceme získat vše, na čem nám tolik záleží: zdraví, peníze, slávu, obdiv... Ale pamatujme na slova, která řekl Ježíš:

„Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?“

Co když tedy všechno získáme, ale nepotkáme Boha, nezažijeme Jeho lásku, nepocítíme Jeho odpuštění, nepocítíme očistné prameny Jeho milosrdenství.

Někdo kdysi řekl: Co si vybereš, to budeš žít na věčnosti. Náš věčný život závisí na rozhodnutích, která dnes ve svém každodenním životě učiníme. Mysleme na to, až budeme příště muset udělat další důležité nebo méně důležité rozhodnutí. Buďme odvážní a udělejme moudrou volbu! Mysleme na věci božské, a ne lidské. Amen.